

43) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Pracownik nauki może być przeniesiony na własną prośbę lub z urzędu do innej szkoły wyższej po wysłuchaniu opinii organów zarówno tej szkoły, w której pracownik dotychczas był zatrudniony, jak i tej, do której ma być przeniesiony.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do instytutów i innych placówek naukowych z tą zmianą, że opinię wyraża odpowiedni organ statutowy instytutu lub placówki.”;

44) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Pracownik nauki ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku.

2. Samodzielny pracownik nauki zatrudniony w szkole wyższej ma prawo do przerwy w zajęciach dydaktycznych i organizacyjnych w łącznym wymiarze 3 miesięcy w ciągu roku. Czas tej przerwy samodzielny pracownik nauki wykorzystuje na pracę naukową i urlop wypoczynkowy.”;

45) w art. 58:

a) wyraz „Pracownik” zastępuje się wyrazami „Samodzielny pracownik”;

b) zdanie 2 otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia na okres nie przekraczający jednego semestru udziela rektor, na czas zaś przekraczający jeden semestr — minister.”;

46) w art. 60 w zdaniu drugim wyrazy „określi w drodze rozporządzenia Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „określa osobna ustawa”;

47) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Stosunek służbowy z samodzielnym pracownikiem nauki w szkole wyższej może być rozwiązany przez ministra po wysłuchaniu opinii organów szkoły, a z pomocniczym pracownikiem nauki — przez rektora po wysłuchaniu opinii rady wydziału i dziekana, gdy tego wymaga reorganizacja bądź zniesienie jednostki organizacyjnej, w której pracownik był zatrudniony, albo dobro nauki i szkolnictwa wyższego — z zachowaniem 6-miesięcznego terminu wypowiedzenia. Wypowiedzenie nie może nastąpić później niż na 6 miesięcy przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego.

2. Stosunek służbowy z samodzielnym pracownikiem nauki w instytucie naukowym lub innej placówce naukowej może być z przyczyn wymienionych w ust. 1 rozwiązany przez ministra, a z pomocniczym pracownikiem nauki — przez kierownika instytutu naukowego (placówki naukowej), z zachowaniem 6-miesięcznego terminu wypowiedzenia.”;

48) w art. 66 dotychczasową treść tego artykułu oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Osoby, o których mowa w ust. 1, powołuje i zwalnia w szkole wyższej rektor na wniosek rady wydziału, zaakceptowany przez senat. Przy rozwiązywaniu stosun-

ku służbowego opartego na umowie zawartej na czas nieoznaczony stosuje się okres wypowiedzenia przewidziany w art. 65.”;

49) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lektorów, nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu oraz pomocniczy personel naukowo-techniczny powołuje rektor lub kierownik instytutu naukowego (placówki naukowej).”;

50) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do szkół wyższych, podlegających Ministrom: Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty, Spraw Zagranicznych i Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.”;

51) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. W ustawie z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 5, poz. 38) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Rada Ministrów może na wniosek ministra, do którego zakresu działania należy określona dziedzina gospodarki narodowej, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i Prezydium Polskiej Akademii Nauk tworzyć, związać lub wydzielać z administracji państwowej instytuty naukowo-badawcze zwane dalej instytutami.”;

2) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu, a zwłaszcza skład, sposób powoływania członków oraz zakres i sposób działania rady naukowej określa statut nadany w drodze zarządzenia przez właściwego ministra.”;

52) w art. 76 dodaje się na końcu wyrazy „oraz ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 105)”.

Art. 2. W roku szkolnym 1956/57 wyboru rektora na podstawie art. 19a ustawy dokonuje się po rozpoczęciu roku szkolnego.

Art. 3. Studenci odbywający w dniu wejścia w życie ustawy studia pierwszego i drugiego stopnia w szkołach wyższych mogą je ukończyć według przepisów dotychczasowych.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Szkolnictwa Wyższego do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy oraz przepisów prawnych ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

186

U S T A W A

z dnia 10 września 1956 r.

o przejęciu szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty.

Art. 1. Do zakresu działania Ministra Oświaty przechodzą sprawy szkolnictwa zawodowego należące dotychczas do właściwości innych ministrów i centralnych urzędów.

Art. 2. Prowadzenie przyzakładowych szkół zawodowych, szkolenie wewnątrz zakładów i na kursach oraz prowadzenie zakładów szkolenia inwalidów pozostaje w zakresie właści-

wości ministrów i urzędów centralnych, działających na zasadach i warunkach ustalonych w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

Art. 3. 1. Znosi się Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego.

2. Dotychczasowe uprawnienia Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego w zakresie form szkolenia zawodowego określonych w art. 2 przechodzą na Ministra Oświaty.

Art. 4. 1. Pracownicy Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i jego organów terenowych przechodzą do pracy w resorcie oświaty.

2. Pracownicy pedagogiczni i administracyjni szkół zawodowych stają się pracownikami resortu oświaty z dniem przejęcia przez Ministra Oświaty szkoły, w której są zatrudnieni.

Art. 5. Rada Ministrów ustali:

- 1) terminy stopniowego przejmowania przez Ministra Oświaty szkół podległych poszczególnym ministrom i centralnym urzędom,

- 2) uprawnienia Ministra Oświaty w zakresie nadzoru pedagogicznego nad szkołami zawodowymi nie przejętymi przez Ministra Oświaty, jak również nad szkołami rolniczymi i artystycznymi (I i II stopnia),

- 3) obowiązki resortów i podległych im zakładów pracy w zakresie udzielania szkółom zawodowym podległym Ministrowi Oświaty pomocy w wykonywaniu ich zadań, a zwłaszcza w zakresie zabezpieczenia warunków praktycznej nauki zawodu uczniom tych szkół.

Art. 6. Tracą moc wszystkie przepisy sprzeczne z niniejszą ustawą, a w szczególności art. 10 — 14 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelných władz gospodarki narodowej (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 43 i z 1950 r. Nr 44, poz. 400).

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*

187

U S T A W A

z dnia 10 września 1956 r.

w sprawie uchylecia przepisów o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Art. 1. Uchyla się ustawę z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. z 1950 r. Nr 20, poz. 168 i z 1955 r. Nr 21, poz. 135).

Art. 2. Nie pociąga się pracowników do odpowiedzialności za naruszenia socjalistycznej dyscypliny pracy dokonane przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Postępowanie wszczęte w związku z naruszeniem socjalistycznej dyscypliny pracy umarza się, kary zaś w całości lub w części nie wykonane nie podlegają wykonaniu. Adnotacje w aktach pracownika o karach porządkowych ulegają wykreśleniu, skazania zaś na kary sądowe ulegają zatarciu.

Art. 3. Współcześnie zakłady pracy określają dla ogółu pracowników w nich zatrudnionych, w regulaminach pracy, środki stosowane wobec pracowników opuszczających pracę lub spóźniających się do pracy bez usprawiedliwienia, w granicach przewidzianych w przepisach obowiązujących dla regulaminów pracy dla robotników, według wytycznych wyda-

nych przez Radę Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Art. 4. Traci moc art. 23 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59).

Art. 5. W dekrete z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11) art. 3 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn, aniżeli wymienione w pkt 1 i pkt 2, przez czas przekraczający 1 miesiąc”.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*

188

U S T A W A

z dnia 11 września 1956 r.

o przejściu więziennictwa do zakresu działania Ministra Sprawiedliwości.

W celu dalszego umocnienia praworządności ludowej przez ściślejsze powiązanie wymiaru sprawiedliwości z zadaniami penitencjarnymi więziennictwa stanowi się, co następuje:

Art. 1. Sprawy więziennictwa przechodzą z zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych do zakresu działania Ministra Sprawiedliwości.

Art. 2. Uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie więziennictwa, przewidziane w obowiązujących przepisach, przechodzą na Ministra Sprawiedliwości.

Art. 3. Pracownicy zatrudnieni w Służbie Więziennej przechodzą do służby w Ministerstwie Sprawiedliwości z zachowaniem dotychczasowych swych uprawnień.

Art. 4. Rada Ministrów wyda przepisy szczegółowe regulujące sprawy związane z przejściem więziennictwa do zakresu działania Ministra Sprawiedliwości.

Art. 5. W art. 2 dekretu z dnia 7 grudnia 1954 r. o naczelných organach administracji państwowej w zakresie spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa publicznego (Dz. U. Nr 54, poz. 269) skreśla się pkt 7.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*